

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาบทบาททางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น ศึกษากรณีจังหวัด
ชลบุรี ที่ผู้วิจัยได้แยกการนำเสนอไว้ดังนี้ คือ

1. จำนวน ร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้นำท้องถิ่น
2. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังของผู้นำ
ท้องถิ่น
3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง บทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังของผู้นำ
ท้องถิ่น
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังของผู้นำท้องถิ่น
จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1
ข้อมูลทั่วไปของผู้นำท้องถิ่น

ตารางที่ 4.1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี

คุณลักษณะ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	263	65.8
หญิง	137	34.3
รวม	400	100.0
อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	29	7.3
25-35 ปี	107	26.8
36-45 ปี	119	29.8
46-55 ปี	109	27.3
มากกว่า 55 ปี	36	9.0
รวม	400	100.0
อาชีพ		
รับราชการ	199	49.8
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	23	5.8
ค้าขาย	63	15.8
เกษตรกร	33	8.3
อื่น ๆ	82	20.5
รวม	400	100.0
การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	193	48.3
ปริญญาตรี	183	45.8
สูงกว่าปริญญาตรี	24	6.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

คุณลักษณะ	จำนวน	ร้อยละ
รายได้		
10,000-15,000 บาท	223	55.8
15,001-20,000 บาท	103	25.8
20,001-25,000 บาท	39	9.8
25,001-30,000 บาท	13	3.3
30,0001-35,000 บาท	2	0.5
มากกว่า 35,000 บาท	20	5.0
รวม	400	100.0
เชื้อชาติ		
ไทย	376	94.0
จีน	21	5.3
อื่น ๆ	3	0.8
รวม	400	100.0
ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกองค์กรหรือรับราชการ		
น้อยกว่า 5 ปี	120	30.3
5-15 ปี	140	36.5
16-25 ปี	84	21.0
มากกว่า 25 ปี	50	12.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

คุณลักษณะ	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้ทางด้านการเมือง		
สำเร็จปริญญาตรีทางรัฐศาสตร์หรือสูงกว่า	48	12.0
สำเร็จปริญญาตรีทางนิติศาสตร์หรือสูงกว่า	41	10.3
เคยศึกษาในวิชาเกี่ยวกับการเมืองในระดับอนุปริญญา-ปริญญาตรี	140	36.3
เคยศึกษาในวิชาที่เกี่ยวกับการเมืองในระดับมัธยม	77	19.3
เคยศึกษาในวิชาที่เกี่ยวกับการเมืองในระดับประถมศึกษา	34	8.5
ไม่เคยศึกษาทางด้านเมืองในสถาบันการศึกษาใดเลย	54	13.5
รวม	400	100
การติดตามข่าวสารด้านการเมือง		
สม่ำเสมอ	196	49.0
ปานกลาง	125	43.8
น้อยมาก	23	5.8
ไม่ได้ติดตามเลย	6	1.5
รวม	400	100.0
สื่อมวลชนที่ใช้ในการติดตามข่าวสารทางด้านการเมือง		
โทรทัศน์	373	93.3
วิทยุ	197	49.3
หนังสือพิมพ์	333	83.3
นิตยสารรายสัปดาห์/รายเดือน	91	22.8
เคเบิลโทรทัศน์	23	5.8
อื่น ๆ	9	2.3

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน เป็นเพศชาย 263 คน คิดเป็น ร้อยละ 65.8 เพศหญิง 137 คิดเป็นร้อยละ 34.3 ส่วนใหญ่มี ช่วงอายุ ระหว่าง 25-55 ปี ซึ่งมีจำนวนรวมกันถึงร้อย-ละ 83.7 กลุ่ม 25-35 ปี ร้อยละ 26.8 กลุ่มอายุ 35-45 ปี ร้อยละ 29.8 และกลุ่มอายุ 45-55 ปี ร้อยละ 27.3 เป็นผู้นำท้องถิ่นที่รับราชการร้อยละ 49.8 ประกอบอาชีพอื่น เช่น ธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 20.5 ค่าขาย ร้อยละ 15.8 ผู้นำท้องถิ่นมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี ในระดับใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 48.3 และ 45.8 ตามลำดับ ร้อยละ 55.8 มีรายได้ระหว่าง 10,000-15,000 บาท ร้อยละ 25.8 มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท เชื้อชาติไทยร้อยละ 94.0 เป็นสมาชิกของกลุ่มหรือองค์กร ตลอดจนรับราชการ ในจำนวนใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ช่วงระยะเวลา 5-15 ปี ร้อยละ 36.5 น้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 30.0 และ 16-25 ปี ร้อยละ 21.0 กว่าร้อยละ 36.5 เคยศึกษาทางการเมืองในระดับอนุปริญญา-ปริญญาตรี รองลงมาเคยศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 19.3 ศึกษาในระดับปริญญาตรีทางรัฐศาสตร์ หรือสูงกว่า ร้อยละ 12.0 ปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ หรือสูงกว่า ร้อยละ 10.3

เกือบครึ่งหนึ่งติดตามข่าวสารทางด้านการเมืองอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 43.8 ติดตามข่าวสารทางการเมืองในระดับปานกลาง ร้อยละ 93.3 ของผู้นำท้องถิ่นติดตามข่าวสารทางการเมืองโดยโทรทัศน์ ร้อยละ 93.3 ติดตามโดยหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 49.3 ติดตามทางวิทยุ ร้อยละ 22.8 ติดตามโดยนิตยสารรายสัปดาห์/รายเดือนร้อยละ 22.8

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2

บทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังของผู้นำท้องถิ่น

บทบาทต่อการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น

การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญยิ่งที่ผู้นำท้องถิ่น สามารถมีส่วนร่วมได้มากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะในการเลือกตั้งส่วนท้องถิ่น เป็นกระบวนการทางการเมืองที่ดำเนินไปใกล้ตัวผู้นำท้องถิ่นมากที่สุด และการเลือกตั้งส่วนท้องถิ่นยังเป็นพื้นฐานประการ สำคัญในการปกครองระบบประชาธิปไตย ด้วยความสำคัญดังกล่าว การพิจารณาว่าผู้นำท้องถิ่นน่าจะมี บทบาทอย่างสำคัญในประเด็นนี้ จึงเป็นประเด็นที่ควรนำมาประกอบในการวิจัย เพื่อจะทำให้ทราบว่า กระบวนการในทางการเมืองที่ใกล้ตัวที่สุดนี้ ผู้นำท้องถิ่นได้แสดงบทบาทอย่างไร และจากการ วิจัยก็ได้พบ ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวัง ด้านบทบาทต่อการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น

ประเด็น	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t-test P
	X	S.D.	X	S.D.	
1. การไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง	3.71	1.11	4.49	0.08	
2. เป็นกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง	3.04	1.29	4.00	0.98	
3. ทำหน้าที่พลเมืองดีในการควบคุมดูแลให้การเลือกตั้งเป็นไปอย่างบริสุทธิ์ ยุติธรรม	3.41	1.14	4.34	0.91	
4. รณรงค์/ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	3.57	1.08	4.45	0.87	
รวม	3.43	0.84	4.32	0.66	0.000*

บทบาทที่เป็นจริง

การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นบทบาทที่ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทมากที่สุด ในการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 จากประเด็นดังกล่าว ย่อมแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า ผู้นำท้องถิ่นได้ให้ความสำคัญต่อกระบวนการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นนี้มากซึ่งสามารถพิจารณาตามเกณฑ์ ก็ถือได้ว่ามีบทบาทอยู่ในระดับมาก การกระจายอำนาจทางการเมือง การปกครองจึงเป็นประเด็นที่ควร พิจารณาเป็นอย่างยิ่ง เหตุเพราะเมื่อผู้นำท้องถิ่นได้ให้ความสำคัญ ไปใช้สิทธิของตนในการเลือกตั้ง ถือเป็นการยอมรับ และตระหนักในความสำคัญในประเด็นนี้ได้

รองลงมา คือการรณรงค์/ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ซึ่งถือว่ามีบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง จากผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้นำท้องถิ่นเป็นผู้ที่มีบทบาทพอสมควร ในการรณรงค์ ให้กระบวนการประชาธิปไตยสามารถ ดำเนินต่อไปได้ในสังคมไทย ซึ่งผู้นำท้องถิ่นได้พยายามแสดงบทบาทนี้ ประเด็นนี้เองที่เป็นตัวบ่งชี้ว่าการกระจายอำนาจปกครองออกสู่ท้องถิ่น ยังคงมีความเป็นไปได้

ส่วนบทบาทที่ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทน้อยที่สุด คือการเป็นกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 ซึ่งถือว่ามีบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง ในประเด็นดังกล่าวนี้ อาจเป็นข้อจำกัดในด้านงบประมาณ กฎระเบียบในการเลือกตั้ง ที่ระบุให้มีกรรมการประจำหน่วย เลือกตั้งตามจำนวน ผลการวิจัยจึงปรากฏว่า การแสดงบทบาทของผู้นำท้องถิ่นในประเด็นดังกล่าว จึงเป็นไปอย่างจำกัด

เมื่อมองในภาพรวมทุกประเด็น พบว่า มีบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง ที่คะแนนเฉลี่ย 3.43 เป็นที่น่าสังเกตว่า เมื่อพิจารณารอบบทบาทที่เป็นจริงโดยรวมของการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 ที่ว่า ผู้นำท้องถิ่นน่าจะมีความบทบาททางการเมืองในประเด็นดังกล่าวในระดับมาก การกระตุ้น ชี้นำ ตลอดจนการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นอย่างเต็ม รูปแบบ โดยให้อำนาจทางการเงิน การคลัง การจัดเก็บรายได้และความมีอิสระในการบริหาร จัดการ อาจนำไปสู่ ความตื่นตัวและเห็นความสำคัญของการเมืองท้องถิ่นได้

บทบาทที่คาดหวัง

การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นบทบาทที่ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทมากที่สุด ในการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ซึ่งถือว่ามีบทบาทอยู่ในระดับมาก ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ผู้นำท้องถิ่นยังมีความหวังพยายามที่จะแสดงบทบาทของตนอยู่ทั้งยังมีความตั้งใจที่จะแสดงบทบาท ที่เพิ่มสูงขึ้นในอนาคต ดังปรากฏว่าประเด็นที่ได้ค่าเฉลี่ยรองลงมา คือการรณรงค์/

ประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนในชุมชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ซึ่งถือว่ามืบทบาทอยู่ในระดับ มาก ส่วนบทบาทที่ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทน้อยที่สุด คือการเป็นกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง มีค่าคะแนน เฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ซึ่งถือว่ามืบทบาทอยู่ในระดับ มาก ต่างก็เป็นประเด็นเดียวกับที่ปรากฏในผลการ วิจัยในส่วนของบทบาทที่เป็จริง ซึ่งถือได้ว่าเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

เมื่อมองในภาพรวมทุกประเด็น พบว่าผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทที่คาดหวังแตกต่างไปจากบทบาทที่เป็นจริง ต่อการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งความแตกต่างดังกล่าว เป็นความแตกต่างในลักษณะที่ว่า บทบาทที่คาดหวังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากกว่า บทบาทที่เป็นจริงดังคะแนนที่ปรากฏในบทบาทที่คาดหวังมีสูงถึงคะแนนเฉลี่ย 4.32 จึงเป็นข้อค้นพบที่ว่า ผู้นำท้องถิ่น มีความหวัง มีความตั้งใจที่เป็นไปในแนวทางที่ต่อการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นการแสดงบทบาทที่ เป็นจริงในปัจจุบัน ที่มีระดับค่าเฉลี่ยที่น้อยกว่า บทบาทที่คาดหวังอาจเป็นเพราะข้อจำกัดโดยสภาพ แวดล้อมในทางการเมืองของจังหวัดชลบุรี ที่มีกลุ่มต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก การแข่งขันในทางการเมือง เป็นไปในระดับสูง การแสดงบทบาทอาจถูกครอบงำโดยกลุ่มต่าง ๆ อย่างไรก็ตามก็ตีผลการวิจัยในประเด็นนี้ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

การเลือกตั้งในระดับประเทศ

นอกจากกระบวนการในการเลือกตั้งที่ใกล้ชิดของผู้นำท้องถิ่นมากที่สุด คือ การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นดังที่ได้กล่าวมาแล้ว การเลือกตั้งในระดับประเทศก็เป็นอีกประเด็นหนึ่ง ที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการวิจัย เหตุเพราะในการเลือกตั้งในระดับประเทศ เป็นกิจกรรมที่กำหนดอนาคตของประเทศชาติ โดยการมอบสิทธิอันสำคัญแก่ตัวแทนของตน เพื่อนำไปใช้ในการบริหาร กิจการบ้านเมือง เมื่อเป็นฝ่ายรัฐบาล หรือควบคุม ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลเมื่อทำหน้าที่ฝ่ายค้าน การส่งมอบสิทธิโดยการเลือกตั้งในระดับประเทศ จึงเป็นประเด็นที่มีความสำคัญมิอาจละเลย ได้เมื่อทำการวิจัยด้านบทบาทในทางการเมือง และในการวิจัยนี้ปรากฏผลดังตาราง ที่ 4.3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวัง ด้านบทบาทต่อการเลือกตั้งในระดับประเทศ

ประเด็น	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t-test P
	X	S.D.	X	S.D.	
5. การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	3.73	1.13	4.42	0.91	
6. เป็นกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง	3.06	1.24	4.06	1.01	
7. ทำหน้าที่พลเมืองดีในการควบคุมดูแลให้การเลือกตั้งเป็นไปอย่างบริสุทธิ์	3.31	1.13	4.32	0.91	
8. รณรงค์/ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน ในชุมชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	3.44	1.10	4.32	1.01	
รวม	3.38	0.93	4.29	0.78	0.000*

จากตารางที่ 4.3 พบว่า บทบาทที่เป็นจริงของการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นบทบาทที่ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทมากที่สุดในการเลือกตั้งใน ระดับประเทศ ที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ซึ่งถือว่า มีบทบาทอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การรณรงค์/ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ซึ่งถือว่า มีบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนบทบาทที่ผู้นำท้องถิ่นมีน้อยที่สุด คือ การเป็นกรรมการ ประจำหน่วยเลือกตั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 ซึ่งถือว่า มีบทบาทอยู่ในระดับปานกลางและ เมื่อมองในภาพรวมทุกประเด็น พบว่า มีบทบาทอยู่ในระดับปานกลางที่คะแนนเฉลี่ย 3.38 ซึ่งปฏิเสธ สมมติฐานข้อที่ 1

จากผลการวิจัยในประเด็นบทบาทในการเลือกตั้งในระดับประเทศปรากฏผลการวิจัย ไปในแนวทางเดียวกับการแสดงบทบาทของผู้นำท้องถิ่นในการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น กล่าวคือ บทบาทที่เป็นจริงมากที่สุด รองลงมา และน้อยที่สุด ล้วนแต่เป็นประเด็นเดียวกันทั้งสิ้น (การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การรณรงค์/ประชาสัมพันธ์ และการเป็นกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งตามลำดับ) ผลการวิจัยนี้เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า ในการเลือกตั้งในทุกระดับ ผู้นำท้องถิ่น ต่างให้ความสำคัญเท่าเทียมกัน แสดงบทบาทเหมือนกัน ในประเด็นนี้สามารถพิจารณาได้ว่า ผู้นำท้องถิ่นได้พยายามแสดงบทบาทของตน อย่างดีที่สุด ผลที่บังเกิดจากการเลือกตั้ง เมื่อพิจารณาจากระดับ ความใกล้ชิดตัวของการเลือกตั้งกลับไม่มีความแตกต่างกัน

บทบาทที่คาดหวัง

การไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นบทบาทที่ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทมากที่สุดในการเลือกตั้ง ในระดับประเทศ ที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ซึ่งถือว่ามีบทบาทอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การรณรงค์/ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ซึ่งถือว่ามีบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง และการทำหน้าที่เป็นพลเมืองดีในการควบคุม ดูแลให้การเลือกตั้งเป็นไปอย่างบริสุทธิ์ ส่วนบทบาทที่ผู้นำท้องถิ่นมีน้อยที่สุด คือ การเป็นกรรมการประจำ หน่วยเลือกตั้งมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ซึ่งถือว่ามีบทบาทอยู่ในระดับมากและเมื่อมองในภาพ รวมทุกประเด็น พบว่า มีบทบาทอยู่ในระดับมาก ที่คะแนนเฉลี่ย 4.29 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ในบทบาทที่คาดหวังในการเลือกตั้ง ในระดับประเทศก็เช่นเดียวกันผลการวิจัยก็ปรากฏผลที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น กล่าวคือบทบาทที่เป็นจริง และ บทบาทที่คาดหวัง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และบทบาทที่คาดหวังของผู้นำท้องถิ่นยังคงเป็น ไปในระดับสูงกว่าบทบาทที่เป็นจริง โดยนัย จึงมีความหมายว่าผู้นำท้องถิ่นต่างพยายามแสดงบทบาท อย่างดี และจะแสดงบทบาทของตนมากขึ้นเมื่อสภาพแวดล้อมหรือปัจจัยในทางการเมืองของพื้นที่ เอื้ออำนวย ผลการวิจัยภาพโดยรวมในส่วนของบทบาทที่คาดหวังในการเลือกตั้งระดับประเทศจึงอยู่ ในระดับมาก

พรรคการเมือง กลุ่มการเมือง

พรรคการเมืองและกลุ่มการเมืองกล่าวได้ว่ามีความสำคัญยิ่ง ในสังคมประชาธิปไตย เหตุเพราะเป็นองค์กรที่ต้องเสนอตัวต่อประชาชนให้พิจารณาเลือกตั้งเป็นตัวแทน ไปทำหน้าที่ทั้งในทางนิติบัญญัติ และบริหาร การพิจารณาบทบาทของผู้นำท้องถิ่น ที่มีต่อพรรคการเมือง กลุ่มการเมืองจึงมีความสำคัญยิ่ง ซึ่งในที่นี้ ผู้วิจัยได้จำแนกบทบาทในด้านนี้ออกเป็น 6 ประเด็น ได้แก่ การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง การเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง การบริจาคเงินเพื่อสนับสนุนพรรคการเมือง การร่วมกิจกรรมทางการเมืองโดยร่วมวางแผนให้กับพรรคการเมือง การสนับสนุนพรรคการเมือง กลุ่มการเมืองโดยการรณรงค์ในการเลือกตั้ง และการลงสมัครรับเลือกตั้ง ประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะสามารถนำไปเป็นข้อมูล ประกอบ การพิจารณา เพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง กลุ่มการเมืองต่อไปได้

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังต่อพรรคการเมือง กลุ่มการเมือง

ประเด็น	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t-test P
	X	S.D.	X	S.D.	
9. สมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง	2.20	1.29	3.31	1.38	
10. เป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง	1.52	0.92	3.04	1.35	
11. บริจาคเงินสนับสนุนพรรคการเมือง	1.17	1.11	2.98	1.43	
12. ร่วมวางแผนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองให้กับพรรคการเมือง	1.94	1.16	3.22	1.38	
13. รณรงค์ให้กลุ่มการเมืองพรรคการเมืองที่ท่านสนับสนุนให้ได้รับการเลือกตั้ง	2.31	1.12	3.36	1.40	
14. การลงสมัครรับเลือกตั้ง	2.24	1.32	3.32	1.43	
รวม	1.99	0.91	3.20	1.22	0.000*

บทบาทที่เป็นจริง

การรณรงค์ให้กลุ่มการเมือง พรรคการเมืองที่ท่านสนับสนุนให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นบทบาทมากที่สุดต่อพรรคการเมือง กลุ่มการเมือง ที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 ซึ่งถือว่ามียุทธศาสตร์อยู่ในระดับ น้อย รองลงมา คือ การลงสมัครรับเลือกตั้ง ที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.24 ซึ่งถือว่ามียุทธศาสตร์อยู่ในระดับน้อย ส่วนบทบาทที่ผู้นำท้องถิ่นมีน้อยที่สุด คือ การบริจาคเงินสนับสนุนพรรคการเมืองมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.17 ซึ่งถือว่ามียุทธศาสตร์อยู่ในระดับน้อย และเมื่อมองในภาพรวมทุก ประเด็น พบว่า มียุทธศาสตร์อยู่ในระดับน้อย ที่คะแนนเฉลี่ย 1.99 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 1

ผลการวิจัยข้างต้น สามารถพิจารณาได้ว่าบทบาทที่เป็นจริงของผู้นำท้องถิ่นที่มีต่อพรรค การเมือง กลุ่มการเมือง ยังคงเป็นไปในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการที่ผู้นำท้องถิ่นโดย เฉพาะอย่างยิ่งในสังคมไทย ได้ให้ความสำคัญที่ตัวบุคคลมากกว่าพรรคการเมือง กลุ่ม

การเมือง โดยมีได้สนใจในนโยบายของพรรคการเมือง กลุ่มการเมืองที่ให้ไว้ในกาเลือกตั้ง จาก การพิจารณา ความสำคัญในลักษณะดังกล่าวส่งผลให้เกิดการละเลยต่อพรรคการเมือง ทั้งที่เป็น ผู้นำท้องถิ่นเป็น บุคคลในระดับนำ พรรคการเมืองของไทยจึงมิได้เป็นพรรคของมวลชน หากแต่ เป็นพรรคการเมือง ของนักธุรกิจ ที่ตั้งขึ้นเพื่อการรักษาผลประโยชน์ของตน ทั้งนี้ยังอาจ พิจารณาได้ว่า พรรคการเมือง ยังขาดกิจกรรมที่ดำเนินไปเพื่อการสร้างศรัทธาต่อประชาชน ประเด็นการสนับสนุนพรรคการเมือง กลุ่มการเมือง โดยการบริจาคเงินเพื่อสนับสนุนพรรคการเมืองจึงเป็นไปน้อยมากดังผลการวิจัยนี้

บทบาทที่คาดหวัง

การรณรงค์ให้กลุ่มการเมือง พรรคการเมืองที่สนับสนุนให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นบทบาท มากที่สุดต่อพรรคการเมือง กลุ่มการเมือง ที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ซึ่งถือว่ามียบทบาท อยู่ใน ระดับน้อย รองลงมา คือ การลงสมัครรับเลือกตั้ง ที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ซึ่งถือว่า มีบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนบทบาทที่ผู้นำท้องถิ่นมีน้อยที่สุด คือ การบริจาคเงินสนับสนุน พรรคการเมือง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ซึ่งถือว่ามียบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง และ เมื่อมองในภาพรวมทุกประเด็น พบว่า มียบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง ที่คะแนนเฉลี่ย 3.20 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 2

ในส่วนที่เป็นบทบาทที่คาดหวัง จากภาพดังข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยพิจารณาว่า ผู้นำท้องถิ่น ยังได้พยายามที่จะแสดงบทบาทต่อพรรคการเมือง กลุ่มการเมือง อย่างที่สุด ทั้งนี้เพราะผล การวิจัยปรากฏว่า ระดับของคะแนนเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นกว่าบทบาทที่เป็นจริงในทุกประเด็น ผลจาก คะแนนเฉลี่ยในบทบาทที่คาดหวังเพิ่มสูงขึ้นดังกล่าว ส่งผลให้การทดสอบความแตกต่างโดยใช้ ค่าเฉลี่ย แตกต่างก็อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประเด็นของการบริจาคเงินเพื่อสนับสนุนพรรคการเมือง กลุ่ม การเมือง การที่ระดับคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นนี้สามารถพิจารณาได้ว่า ในอนาคต พรรค การเมือง กลุ่มการเมือง จะเป็นพรรคการเมือง หรือเป็นกลุ่มการเมืองที่เป็นของประชาชนมาก ยิ่งขึ้น ประชาชน จะมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วม เป็นเจ้าของโดยการเป็นสมาชิก การบริจาคเงิน สนับสนุน การลงสมัคร รับเลือกตั้ง ตลอดจน การเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองในที่สุด

เหตุการณ์เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2535

เหตุการณ์ในทางการเมือง เป็นดัชนีชี้วัดความตื่นตัวในทางการเมืองได้ เป็นอย่างดี เหตุ เพราะ เหตุการณ์ในทางการเมืองที่เป็นเหตุการณ์ครั้งสำคัญ ๆ และนำไปสู่ การเปลี่ยนแปลง ครั้งสำคัญในทางการเมืองล้วนแล้วแต่เป็นประเด็นที่น่าสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนำเอา สถานการณ์ทางการเมืองเหล่านี้ มาเป็นกรณี เพื่อพิจารณาบทบาทในทางการเมือง ก็ยังเป็น ประเด็นที่น่าสนใจ ในที่นี้ ผู้วิจัยพิจารณาว่า เหตุการณ์ในทางการเมืองที่สำคัญที่สุดในช่วง ที่

ผ่านมา คือเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม 2535 ซึ่งส่งผลกระทบต่อวงการเมืองครั้งสำคัญ จนทำให้กลุ่มที่เคยมีอำนาจเดิม ได้แก่กลุ่มทหาร ต้องปรับบทบาทของตนเอง ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ด้วยความสำคัญดังกล่าว ประสานกับการอยู่ในยุคข่าวสารข้อมูล การรับรู้ รับทราบสถานการณ์ ในเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ จึงเป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไป เมื่อพิจารณาเฉพาะผู้นำท้องถิ่นต่อเหตุการณ์ดังกล่าว จึงเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ควรนำมาวิจัย ซึ่งปรากฏรายละเอียด ผลการวิจัยในประเด็นนี้ดังนี้

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวัง ในเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2535

ประเด็น	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t-test P
	X	S.D.	X	S.D.	
15. ติดตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง	3.46	1.01	4.12	0.97	
16. แสดงความคิดเห็นในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเพื่อนๆ	3.25	1.07	3.97	0.98	
17. แสดงความคิดเห็นสนับสนุน/คัดค้านการปฏิบัติงานฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอย่างชัดเจน	2.93	1.07	3.70	1.08	
18. แสดงความคิดเห็นเข้าเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น	2.89	0.99	3.76	1.08	
19. ร่วมรณรงค์สนับสนุนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในชุมชนของท่าน	2.51	1.13	3.50	1.27	
20. ร่วมรณรงค์สนับสนุนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในกรุงเทพมหานคร	2.22	1.19	3.24	1.34	
รวม	2.87	0.79	3.71	0.88	0.000*

บทบาทที่เป็นจริง

ในเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2535 พบว่า ส่วนใหญ่ผู้นำท้องถิ่น ได้ติดตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ซึ่งถือว่ามียบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง ในประเด็นนี้อาจพิจารณาได้ว่า การที่ผู้นำท้องถิ่นได้ติดตามสถานการณ์อยู่ในระดับปานกลางเป็นเพราะ การที่ผู้นำท้องถิ่นมีภาระกิจทั้งที่เป็นธุรกิจ และหน้าที่ในภาคราชการมาก ความรับผิดชอบมาก หากแต่ การเป็นยุคข่าวสารข้อมูล สถานที่ และเวลา มิได้เป็นข้อจำกัดในการติดตามข่าวสารข้อมูลอีกต่อไปผลจึงปรากฏว่า การติดตามสถานการณ์ดังกล่าวเป็นไปในระดับปานกลาง

ประเด็นที่มีระดับค่าเฉลี่ยรองลงมาคือการแสดงความคิดเห็นในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในหมู่เพื่อนๆ ที่คะแนนเฉลี่ย 3.25 ซึ่งถือว่ามียบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นนี้ถือได้ว่ามีส่วนสำคัญยิ่ง เหตุเพราะการวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็น เป็นพื้นฐานประการ สำคัญในสังคมประชาธิปไตย เมื่อมีเหตุการณ์ทางการเมืองเกิดขึ้น ผู้นำท้องถิ่นได้ติดตามสถานการณ์ และวิพากษ์วิจารณ์จึงเป็นนิมิตหมายที่ดี ที่จะนำไปสู่การพัฒนาประชาธิปไตยต่อไปในอนาคตได้

ส่วนบทบาทที่ผู้นำท้องถิ่นมีน้อยที่สุด คือ ร่วมรณรงค์สนับสนุนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 ในประเด็นดังกล่าวนี้ อาจเป็นเพราะผู้นำท้องถิ่นสามารถรับทราบความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ได้ตั้งอยู่แล้ว จึงทำให้ไม่จำเป็นต้องเข้าร่วมรณรงค์ใน กรุงเทพมหานคร หรืออาจไม่สะดวก อันเป็นผลจากการเดินทาง หรืออาจเป็นเพราะการร่วมรณรงค์ กับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นภาวะเสี่ยงต่ออันตราย จึงส่งผลให้ระดับค่าเฉลี่ยในประเด็นดังกล่าวนี้ อยู่ ในระดับน้อยและเมื่อพิจารณาในภาพรวมทุกประเด็น พบว่า มียบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง ที่คะแนนเฉลี่ย 2.87 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 1

บทบาทที่คาดหวัง

ในเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2535 พบว่า ส่วนใหญ่ผู้นำท้องถิ่นได้ติดตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ซึ่งถือว่ามียบทบาทอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือการแสดงความคิดเห็นในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในหมู่เพื่อนๆ ที่คะแนนเฉลี่ย 3.97 ซึ่งถือว่ามียบทบาทอยู่ในระดับมาก ส่วนบทบาทที่ผู้นำท้องถิ่นมีน้อยที่สุด คือ ร่วมรณรงค์สนับสนุนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 ซึ่งถือว่ามียบทบาทอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อมอง ในภาพรวมทุกประเด็น พบว่า มียบทบาทอยู่ในระดับมาก ที่คะแนนเฉลี่ย 3.71 เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 2

จากผลการวิจัยในส่วนที่เป็นบทบาทที่คาดหวัง ภาพโดยรวมยังคงปรากฏว่าบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังยังคงมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดของ ประเด็นต่าง สามารถอธิบายต่อเหตุการณ์ทางการเมือง กรณีเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2535 ว่าสอดคล้องกับบทบาทที่เป็นจริง กล่าวคือ ประเด็นการติดตามสถานการณ์ยังคงเป็นประเด็นที่ปรากฏ ระดับค่าเฉลี่ยสูงขึ้น และเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดในบทบาทที่คาดหวัง จากข้อมูลดังกล่าวมีความหมาย อย่างสำคัญว่า ผู้นำท้องถิ่นได้ให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ทางการเมืองที่จะบังเกิดขึ้นในอนาคตมาก เพราะต่างก็แสดงบทบาทที่คาดหวังไว้ในระดับมากที่สุด สันตั้งปรากฏคะแนนในภาพรวม ดัชนีนี้เป็น ตัวบ่งบอกว่า สถานการณ์ที่จะก่อให้เกิดเหตุการณ์ในทางการเมืองนับจากนี้ไป ผู้นำท้องถิ่นจะให้ ให้ความสำคัญ และติดตามอย่างต่อเนื่องใกล้ชิด การกระทำการโดยกลุ่มอำนาจใด ๆ ก็ตามจะกระทำ การโดยง่าย โดยไม่รับฟังเสียงของประชาชน ไม่ได้ถือต่อไปแล้ว หากแต่การกระทำต่าง ๆ ต้อง เป็นไปอย่างสอดคล้องกับความรู้สึก หรือ กระแสของผู้นำท้องถิ่น ตลอดจนประชาชนโดยทั่วไป

การพัฒนาประชาธิปไตย

ผู้นำท้องถิ่น กล่าวได้ว่าเป็นผู้นำที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด เป็นกลุ่มที่ดำเนินกิจกรรมการพัฒนาในพื้นที่โดยตลอด ผู้นำท้องถิ่นจึงเป็นตัวกลางในการนำความเปลี่ยนแปลง มาสู่ท้องถิ่นนั้น ๆ เช่นเดียวกัน ในประเด็นของการพัฒนาประชาธิปไตย ผู้นำท้องถิ่นก็เป็นบุคคลที่มีความสำคัญยิ่ง ที่จะทำให้แนวคิดประชาธิปไตยที่ถูกต้องไปสู่ประชาชน ผู้วิจัย จึงได้ถือเอาประเด็นดังกล่าวนี้มาเป็นประเด็นหนึ่งในการพิจารณา บทบาททางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวัง ต่อการพัฒนาประชาธิปไตย

ประเด็น	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t-test P
	X	S.D.	X	S.D.	
21. การรณรงค์การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	3.43	1.17	4.22	1.05	
22. การรณรงค์เผยแพร่ความรู้ด้าน การปกครองในระบบประชาธิปไตย	3.29	1.16	4.21	1.02	
23. การเป็นสมาชิกกลุ่ม/ตั้งกลุ่ม องค์กรเพื่อพัฒนาประชาธิปไตย	2.70	1.23	3.88	1.07	
24. การบริจาคเงินเพื่อสนับสนุนกลุ่ม องค์กรเพื่อพัฒนาประชาธิปไตย	2.18	1.27	3.41	1.29	
รวม	2.89	0.92	3.92	0.90	0.000*

บทบาทที่เป็นจริง

ต่อการพัฒนาประชาธิปไตย พบว่าส่วนใหญ่ผู้นำท้องถิ่นได้มีการรณรงค์การไปใช้สิทธิเลือกตั้งที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ซึ่งถือว่ามียบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม ประเด็นดังกล่าวนี้ ก็เป็นประเด็นที่ผู้นำท้องถิ่นได้แสดงบทบาทที่เป็นจริงมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ การแสดงบทบาทดังกล่าวสามารถกระทำได้โดยสะดวก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้นำท้องถิ่น ที่อยู่ใน ภาคราชการ ซึ่งมีหน้าที่ประการสำคัญคือการรณรงค์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งในทุกครั้ง ที่มีการเลือกตั้ง ผลจึงปรากฏว่า ระดับค่าเฉลี่ย สูงที่สุด

ประเด็นที่ได้ค่าเฉลี่ยรองลงมา คือการรณรงค์เผยแพร่ความรู้ด้านการปกครองในระบบประชาธิปไตย ที่คะแนนเฉลี่ย 3.29 ซึ่งถือว่ามียบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง ในประเด็นนี้ สามารถ อธิบายได้ว่าผู้นำท้องถิ่น มักเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ในการรณรงค์ เผยแพร่ความรู้ในด้าน การเมืองการปกครอง เช่น โครงการ 5 ทหารเสือ เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางประชาธิปไตย ซึ่งส่วน หนึ่งในทหารเสือเหล่านี้คือ ผู้นำท้องถิ่นนั่นเอง อย่างไรก็ตาม การแสดงบทบาทที่เป็นจริงเหล่านี้ จึงมีส่วน อย่างสำคัญต่อการพัฒนาทางการเมือง และเป็นความหวัง ในฐานะที่ผู้นำท้องถิ่นเหล่านี้ เป็นตัว กลางในการเปลี่ยนแปลง ผลการวิจัยดังกล่าวแม้อยู่ในระดับปานกลาง ก็ยังเป็นความหวังที่จะนำไป สู่การพัฒนาในอนาคตได้

ส่วนบทบาทที่ผู้นำท้องถิ่นมีน้อยที่สุด คือ การบริจาคเงินเพื่อสนับสนุนกลุ่มองค์กรเพื่อพัฒนาประชาธิปไตย ที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 ซึ่งถือว่ามียบทบาทอยู่ในระดับน้อยซึ่งสอดคล้อง

คล้องกับ ประเด็นของการบริจาคเพื่อพรรคการเมือง กลุ่มการเมือง ว่าเป็นประเด็นที่ได้ค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด เช่นเดียวกัน ประเด็นนี้เป็นที่น่าสังเกตว่า คนไทยโดยทั่วไป หรือเฉพาะกลุ่มของผู้นำ ท้องถิ่นที่ผู้วิจัย ได้ทำการวิจัยนี้ นิยมทำบุญเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันทางศาสนา แต่ ไม่นิยมทำบุญในส่วนที่เกี่ยวข้อง ข้างกับสถาบันทางการเมือง แม้แต่เรื่องที่เกี่ยวข้องในทางการเมือง ผลการวิจัยจึงออกมาน้อย ดังที่ปรากฏ ในประเด็นนี้เอง ผู้วิจัยพิจารณาว่า การให้ผล อันเกิดจากกิจกรรมทางการเมืองโดย ฉับไว และชี้ให้เห็นความสำคัญของสถาบันทางการเมือง ตลอดจนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเมือง เป็นสิ่งที่ประชาชน และผู้นำท้องถิ่นจะต้องให้ความสำคัญ อย่างไรก็ตามการวิจัยเมื่อมองในภาพรวมทุกประเด็น พบว่า มีบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง ที่คะแนน เฉลี่ย 2.89 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 1

บทบาทที่คาดหวัง

ต่อการพัฒนาประชาธิปไตย พบว่าส่วนใหญ่ผู้นำท้องถิ่นได้มีการรณรงค์การไปใช้สิทธิ เลือกตั้ง ที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ซึ่งถือว่ามีความบทบาทอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือการรณ รงค์ เผยแพร่ความรู้ด้านการปกครองในระบบประชาธิปไตย ที่คะแนนเฉลี่ย 4.21 ซึ่งถือว่ามีความ บทบาทอยู่ในระดับมาก ส่วนบทบาทที่ผู้นำท้องถิ่นมีน้อยที่สุด คือ การบริจาคเงินเพื่อสนับสนุน กลุ่มองค์กร เพื่อพัฒนาประชาธิปไตย ที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ซึ่งถือว่ามีความบทบาทอยู่ใน ระดับปานกลางและ เมื่อมองในภาพรวมทุกประเด็นพบว่า มีบทบาทอยู่ในระดับมาก ที่คะแนน เฉลี่ย 3.92 เป็นไปตาม สมมติฐานข้อที่ 2

ในบทบาทที่คาดหวังของการพัฒนาประชาธิปไตยของผู้นำท้องถิ่นยังคงเป็นไปในแนว ทางเดียวกัน กับผลการวิจัยในประเด็นอื่น ๆ กล่าวคือ ในการทดสอบความแตกต่างระหว่าง บทบาท ที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวัง ยังคงพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ และบทบาทที่ คาดหวังสูงกว่าบทบาทที่เป็นจริง ในทุกประเด็น ความแตกต่างในประเด็น ดังกล่าวนี้ เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า ความคาดหวังของผู้นำท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาประชาธิปไตย ยังคงเป็นไปในทางที่ดีเป็นไปในเชิงของการพัฒนา ต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงบทบาทจากสิ่งที่ เคยทำมาในอดีต หรือที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ให้ดียิ่งขึ้นในอนาคต ผลการวิจัยในประเด็นนี้ จึงเป็นสิ่ง ยืนยันว่า การปกครองในระบบ ประชาธิปไตยในทัศนะของกลุ่มผู้นำท้องถิ่น ยังคงเป็นแนวทางที่ ถูกต้อง เป็นความหวังในการแก้ปัญหา ของชาติได้

ส่วนที่ 3

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง

บทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวัง ทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น

ในการพิจารณาบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของผู้วิจัย ได้พิจารณาโดยภาพรวม ในทุกประเด็น ทั้งนี้มีจุดมุ่งหวังที่จะทำการทดสอบสมมติฐานที่ว่า บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น น่าจะไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยพิจารณาว่า มนุษย์ทุกคน ต่างกระทำการอย่างดีที่สุด เหตุเพราะมนุษย์ทุกคนล้วนต้องการเป็นคนดี โดยเฉพาะผู้นำท้องถิ่น ที่มีตำแหน่งและเป็นที่ยอมรับของท้องถิ่น ก็ยิ่งต้องแสดงบทบาทที่เป็นจริงอย่างดีที่สุด ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่า บทบาททั้งที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของผู้นำท้องถิ่น น่าจะไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ปรากฏผลการวิจัย เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวัง ทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น

ประเด็น	X	SD	t-test
บทบาทที่เป็นจริง	2.83	0.64	0.000*
บทบาทที่คาดหวัง	3.82	0.72	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ = 0.05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า บทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) นั่นคือผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทที่เป็นจริงทางการเมืองน้อยกว่า บทบาทที่คาดหวัง ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 3 จากผลการวิจัยดังกล่าว อาจอธิบายได้ว่า บทบาทที่ผู้นำท้องถิ่นกระทำอยู่ในปัจจุบันเป็นบทบาทที่ยังมิได้กระทำการอย่างมีอิสระเต็มที่ ยังมีเงื่อนไขที่ เกี่ยวข้องบางประการเช่น ความไม่มั่นใจในความปลอดภัย อันเป็นผลจากความขัดแย้งที่ปรากฏใน กลุ่มการเมืองในท้องถิ่น การแสดงบทบาทของผู้นำท้องถิ่นอาจมีผลกระทบต่อสวัสดิภาพดังกล่าวได้ หรืออาจเป็น เงื่อนไขที่เกิดจาก กฎระเบียบโดยเฉพาะที่อยู่ในกลุ่มผู้นำที่เป็นข้าราชการ ข้อจำกัดเหล่านี้ อาจส่งผลให้ผู้นำท้องถิ่นไม่สามารถแสดงบทบาททางการเมืองได้อย่างเต็มที่ ผลจึงปรากฏว่า บทบาทที่เป็นจริงที่กระทำอยู่น้อยกว่าบทบาทที่คาดหวังได้

ส่วนที่ 4

เปรียบเทียบความแตกต่างบทบาทที่เป็นจริงกับ

บทบาทที่คาดหวังของผู้นำท้องถิ่นจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ในการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยจำแนกตามข้อมูลทั่วไป ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ซึ่งจะทำให้ทราบว่า คุณลักษณะของผู้นำท้องถิ่นที่แตกต่างกัน ทำให้การ แสดงบทบาททางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น แตกต่างกันหรือไม่ ในที่นี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้เป็นสมมติฐาน ในการวิจัยข้อที่ 4 ในประเด็นนี้ กล่าวได้ว่า มีประโยชน์ในการวิจัยมาก เหตุ เพราะเมื่อทราบ ถึงคุณลักษณะที่แตกต่างกัน กับผลที่บังเกิดต่อ บทบาทในทางการเมืองจะทำให้การวางแผนทางใน การพัฒนาโดยใช้ตัวกลางในการพัฒนาคือผู้นำท้องถิ่นได้

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของผู้นำท้องถิ่นจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	บทบาทที่เป็นจริง	บทบาทที่คาดหวัง
	P	P
เพศ	0.089	0.164
อายุ	0.320	0.919
อาชีพ	0.010*	0.000*
การศึกษา	0.193	0.151
รายได้ต่อเดือน	0.114	0.410
เชื้อชาติ	0.694	0.615
ระยะเวลาการเป็นสมาชิกองค์กรหรือรับราชการ	0.502	0.522
ความรู้ทางการเมือง	0.099	0.780
การติดตามข่าวสารการเมือง	0.053	0.105
สื่อมวลชนที่ใช้ในการติดตามข่าวสาร	0.547	0.596

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ = 0.05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยระหว่างบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในการเลือกตั้งระดับ ท้องถิ่น จำแนกตามข้อมูลทั่วไป พบว่า อาชีพ ที่แตกต่างกันของผู้นำท้องถิ่นทำให้มีบทบาททางการเมือง ที่เป็นจริงและที่คาดหวังแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ ($p < 0.05$) นั้นแสดงว่า อาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ค้าขาย เกษตรกร จะมีบทบาททางการเมืองที่เป็นจริงและ ที่คาดหวังแตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 4

ผลการวิจัยจากประเด็นดังกล่าวข้างต้น เป็นประเด็นสำคัญที่ชี้ให้เห็นว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ เชื้อชาติ ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกองค์กรหรือรับราชการ ความรู้ในทางการเมือง การติดตามข่าวสารในทางการเมือง ตลอดจนจำนวนสื่อที่ใช้ในการติดตามข่าวสารทางด้านการเมือง ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ แม้มีการจำแนกออกเป็นกลุ่ม (ตามแบบสอบถามในการวิจัยนี้) กลับไม่พบความแตกต่างทั้งในบทบาทที่เป็นจริง และบทบาทที่คาดหวัง

ปรากฏการณ์ดังกล่าว อาจอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวแปรดังกล่าวข้างต้นไม่สามารถจำแนกความแตกต่างในบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังได้ อีกนัยหนึ่ง อาจเป็นไปได้ว่า บทบาททางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นกรณีจังหวัดชลบุรี ไม่มีความแตกต่างกัน โดยที่มีสภาพแวดล้อมทางการเมืองที่เป็นกลุ่มอิทธิพล ผลประโยชน์เป็นตัวครอบงำ ทำให้การแสดง บทบาทในทางการเมืองเป็นไปได้ในทางเดียวกัน

อย่างไรก็ดีผลการวิจัยข้างต้น ปรากฏประเด็นที่น่าสนใจว่า ผู้นำท้องถิ่นที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน กลับมีบทบาททางการเมืองทั้งในบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ในความหมายนี้ สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มของผู้นำท้องถิ่นที่ประกอบอาชีพรับราชการ อาจมีเงื่อนไขในการแสดงบทบาทที่แตกต่างไปจากกลุ่มผู้นำท้องถิ่นที่อยู่ในภาคเอกชน เงื่อนไขต่าง ๆ เหล่านี้เช่น กฎระเบียบ ข้อบังคับ การไม่แสดงบทบาทเพื่อให้สภาพทางการเมือง อ่อนแอ เพื่อให้กลุ่มข้าราชการยังคงรักษาสถานภาพทางสังคมในฐานะผู้นำต่อไปได้ ในทางตรงกันข้าม กลุ่มผู้นำที่อยู่ในภาคธุรกิจ หรือเอกชน กลับมีอิสระในการดำเนินกิจกรรมในทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อผู้นำท้องถิ่นอยู่ในฐานะที่เป็นผู้นำกลุ่มสมาคม มูลนิธิ สโมสร ชมรม ซึ่งมีที่มาของตำแหน่ง โดยเป็นที่ยอมรับของสมาชิก ความพยายามในการรักษาสถานภาพ โดยการมีบทบาทในทางการเมือง เพื่อช่วยเหลือสมาชิกภายในกลุ่ม ช่วยเหลือเพื่อน หรือญาติของสมาชิกภายในกลุ่ม ประเด็นเหล่านี้ จึงเป็นผลไปสู่ การมีบทบาทอย่างสำคัญของผู้นำท้องถิ่นที่อยู่ในภาคธุรกิจเอกชน.